

عنوان مقاله:

تاثیر طرحواره های ناسازگار اولیه بر سبک های ارتباطی زوج های درگیر رابطه عاشقانه

محل انتشار:

مجله اصول بهداشت روانی، دوره 25، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

Yakup Celal Adıyaman - *Social Sciences Institute, Department of Public Relations and Publicity, Interpersonal Communication Master's Program, Ege University, Izmir, Turkey*

Ayşen Temel Eğinli - *Department of Public Relations and Publicity, Department of Interpersonal Communication, Ege University, Izmir, Turkey*

خلاصه مقاله:

مقدمه: ارتباط در روابط عاشقانه را می توان به عنوان ارتباط کلامی یا غیرکلامی احساسات و افکار طرفین با یکدیگر تعریف کرد. یکی از عوامل موثر بر این فرآیند تعامل این است که آیا افراد در یک رابطه عاشقانه طرحواره دارند یا نه. طرحواره ها را می توان به عنوان الگوی تفکر یا دیدگاه یک فرد در مورد خود، محیط خود و دنیای بیرون تعریف کرد. این افکار اغلب افکاری هستند که تغییر آنها دشوار است. این مطالعه تاثیر طرحواره های ناسازگار اولیه را بر سبک های ارتباطی افرادی که حداقل یک سال در یک رابطه بوده اند مورد بررسی قرار داد. روش کار: در این مطالعه در شهر ازمیر ترکیه از طرح ترکیبی استفاده شد. در بخش کمی مطالعه، مقیاس طرحواره جوان فرم کوتاه-۳ برای ۱۵۱ شرکت کننده اعمال شد. در بخش کیفی، سوالات مصاحبه از ۱۰ شرکت کننده که با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند، پرسیده شد. داده ها با استفاده از تحلیل محتوا، آزمون تی و نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: مشخص شد شرکت کنندگانی که در حوزه های طرحواره های ناسازگار اولیه امتیازات بالا و پایین کسب کرده اند، از راهبردهای متفاوتی از نظر سبک ارتباطی، اشتراک گذاری احساسات، تفاوت های عقیده و مضامین خودافشایی پیروی می کنند. نتیجه گیری: آیا این ادعا که طرحواره های ناسازگار اولیه می توانند بر ارتباطات بین فردی زوجین تاثیر مخربی بگذارند، صحیح است؟

کلمات کلیدی:

ارتباط بین فردی، سبک ارتباطی، روابط عاشقانه، طرحواره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914263>

